

Uutisartikkeli 22.9.2021

Juha Salosen juhlaleiri ja seminaari kokosi eri sukupolvet ja vyöarvot samalle tatamille Pajulahdessa

Suomen Judovalmentajakerho toteutti yhteistyössä judoseura Chikaran kanssa Juha Salosen 60-vuotisjuhlaleirin ja seminaarin. Tapahtuma kokosi Pajulahteen sunnuntaina 19.9.2021 yhteensä noin 60 judon lajin harrastajaa, valmentajaa ja kilpailijoita. Osallistujien ikäjakauma oli 11-vuotiaasta 79-vuotiaaseen. Tapahtuman tavoitteena oli osoittaa arvostusta Suomen judoyhteisöä palvelleelle menestyneelle olympiaurheilijalle ja valmentajalle hänen täyttäessään 60 vuotta.

Iloisia kohtaamisia ja ystävyyttä yli rajojen

Poikkeukselliseksi tapahtuman teki se, että kutsu oli avoin kaikille 10-100-vuotiaille judokoille. Ennakoon ei voinut arvioida koronan vaikutusta tapahtumaan eikä osallistujien määrää, osaamistasoa tai ikäjakamaa. Tatamilla nähtiin juuri elämänsä ensimmäiselle judoleirille osallistuvia, Salosen elämäntarinasta kiinnostuneita judokoita ja mustavöisiä aina 7 dan opettaja-asteeseen saakka. Leirin ohjelmaan osallistunut Valmennusvaliokunnan puheenjohtaja Mika Mukkula totesikin, että harjoiteltiin tosissaan, mutta ei totisesti. Harjoituksissa käytiin läpi muun muassa Salosen otetaktiikoita sekä otettiin myös randoria (otteluharjoituksia) ”pilke ja judon ilo silmäkulmassa tuikkien”.

Salonen kommentoi itse tapahtumaa seuraavasti:

”Fiilis on loistava näin leirin jälkeen. Hiki ja hymy ihmisten kasvoilla jäivät päällimmäisenä mieleen. Meillä oli hyvänmielen leiri, jossa kamppailtiin yhdessä. Puheenvuorossani kerroin omasta urheilu-urastani 14-vuotiaasta 31-vuotiaaseen saakka ja ihmiset saivat myös kysellä siitä.”

Tapahtuman organisaattorit **Manne Isoranta** ja **Jami Hukkanen** Chikarasta olivat helpottuneita leirin ja seminaarin onnistumisesta, sillä korona vaikeutti sen ennakosuunnittelua. Tapahtumaa ei uskallettu siksi ennakkomarkkinoida laajasti ja siitä tiedottaminen tapahtuikin Facebookissa ja sosiaalisessa mediassa. Tapahtumapäiväksi valikoitui sunnuntai siksi, että ennakkotiedusteluissa toivottiin leiriä tuolle viikonlopulle ja sunnuntaina Pajulahdessa oli vielä tilaa. Tapahtuma organisoitiin varsin nopealla aikataululla ja tuttu yhteistyökumppani, urheiluopiston ruokailumahdollisuudet ja luontoympäristö helpottivat järjestelyjä ja tarjosivat lisäarvoa tapahtumalle. Isoranta kuvailee leiritunnelmia seuraavasti:

”Oli hienoa nähdä, miten judo yhdisti erilaiset ihmiset samalle tatamille. Meillä oli upea tunnelma leirillä. Aloittelevat judokat, lapset ja nuoret kilpailijat saivat hakea randoriin mustavöisiä. Näin kohdattiin ja tutustuttiin toiseen judokaan toiminnan kautta. Ihmiset olivat myös iloisia, että pääsivät koronatauon jälkeen tapaamaan ja harjoittelemaan isolla porukalla yhdessä. Mukana oli osallistuja 12 eri judoseurasta. Tapahtuma näytti myös sen, että meillä on perustuote kunnossa eli judo itsessään. Osaamme soveltaa lajia erilaisiin tilanteisiin ja harrastajaryhmille – jopa samassa harjoituksessa.”

Juha Salosen urheilu-ura ja judokan polku kiinnostivat osallistujia

Luennon aiheena oli Salosen judopolku ja urheilu-ura 14-vuotiaasta 31-vuotiaaksi, jolloin hän lopetti aktiiviuransa kilpailijana. Juha kertoi ajasta ja harrastuksistaan ennen judon aloittamista sekä nopeasta kehitymisestään kohti raskaan sarjan maailman huippua ja siellä pysymistä. Salonen käsittelee laajasti myös onnistumisia ja epäonnistumisia, sekä niihin johtaneita syitä ja seurauksia. Aiheet herättivät runsaasti keskustelua ja kysymyksiä yleisössä.

Valmennusvaliokunnan puheenjohtaja Mika Mukkula tiivistää luennon antia seuraavasti:

”Juhan yksi keskeinen menestystekijä hänen urallaan oli erittäin monipuolinen harrastus- ja urheilutausta (mm. lentopallo ja sulkapallo). Tämä varmasti vaikutti siihen, että elimistö kesti kovaa harjoittelua niin määrällisesti kuin laadullisesti.”

Mukkula listaa vielä Salosen menestysreseptin sisältöä: vahva rakkaus lajiin, voitontahto ja palava intohimo tehdä ja kehittyä koko ajan paremmaksi judossa. Lisäksi omien vahvuuksien hyödyntäminen (nopeus ja kestävyys) suhteessa vastustajiin oli oleellista kilpailuissa ja Juhan ne-waza (mattojudo) oli ehdotonta maailman eliittiä hänen sarjassaan.

Juha Salonen on luvannut antaa Judolehdele haastattelun urheilu-urastaan vielä kuluvan syksyn aikana. Tuolloin hän avaa tarkemmin osaltaan menestyksen kulmakiviä. Hän nostaa kuitenkin jo nyt esiin keskeisiä urheilu-uraan liittyviä elementtejä, joita toivoo myös seuravalmentajien huomioitavan:

- monipuolisuus urheilijana ja liikunnallinen elämäntapa
- tuki urheilijaksi kasvamiseen yläkouluikäisestä alkaen (akatemiatoiminta)
- ympärillä olevat, urheilijaa tukevat ihmiset, jotka uskovat unelmaan ja sen tavoitteluun vastoin käymisistä huolimatta.

Huippujudon eroja ja yhtäläisyyksiä – ennen ja nyt

Salonen iloitsee siitä, että Suomessa on menty eteenpäin urheilijan kaksoisuran kehittämisessä. Vastaavaa järjestelmää ei ollut hänen nuoruudessaan. Toisaalta Juha nostaa esille, että nykyjudo on huipulla raakaa ja ammattimaistunut hänen kilpailu-uransa jälkeen. Judoammattilaisuus on Suomessa vain harvoille judokoille mahdollista ja Salonen toivoo tämänkin asian muuttuvan, kun nykyjudokat menestyvät maailmalla.

Vuosien myötä tehdyt sääntömuutokset ja viimeisin ottelujärjestelmämuutos ovat tehneet lajista entistäkin armottomampaa, kun käytännössä on raivattava tiensä 8. parhaan joukkoon päästäkseen edes keräilyotteluihin. Nykyään kilpailukausi kestää koko vuoden. Tapahtumien runsaus onkin keskeinen muutos hänen kilpauraansa nähden. Kilpailu huipulla on kiristynyt ja lajista on tullut globaali. Olympiunelmaa tavoittelee yhä laajempi joukko ammattilaisia ympäri maailmaa, sillä järjestäytyntä judotoimintaa on jo yli 200 eri maassa. Olympiakarsintojen kaksivuotinen, raskas matka on etenkin suomalaisille äärimmäisen kova, koska käytännössä ollaan lähes koko ajan ulkomaan kilpailuissa tai leireillä.

Menestyminen ei tule koskaan helposti. Säännöt ja niiden myötä myös ottelutekniikka ja taktiikka ovat ajan saatossa muuttuneet, mutta judoharjoittelu on pysynyt pääpiirteittäin samanlaisena. Salonen toteaaakin, että harjoitteluminuutteja ei voi mikään korvata. Työtä tarvitaan kansainvälisen huipputason saavuttamiseksi. Sataprosenttinen sitoutuminen urheiluun ja harjoittelu kovissa harjoituskeskuksissa maailmalla ovat nykyäänkin kansainvälisen menestyksen edellytyksiä. Palava tahto kehittyä koko ajan paremmaksi kilpailijaksi, sekä omien vahvuuksien analysointi, vahvistaminen ja hyödyntäminen ovat myös urheilijalle tärkeitä ominaisuuksia.

Suomen Valmentajakerhon viesti judoseuroille

Matalan kynnyksen hyvähenkinen tapahtuma keräsi osallistujilta niin myönteistä palautetta, että jopa kaiken nähnyttä organisaattoria, Mannea Isorantaa ”hävettää”. Hän kertoi, että Salosen tarina oli tärkeää kuultavaa myös valmennuksen parissa oleville. Manne totesi saaneensa itsekin luennoilta uutta näkökulmaa siihen, miten monipuolisesti vaihtoehtoisia keinoja lajiominaisuuksien kehittämiseen voi hyödyntää loukkaantumistenkin aikana ja harjoitella määrästä ja laadusta tinkimättä.

Manne kannustaa esimerkillään seuravalmentajia ja ohjaajia osallistumaan yhteisiin tapahtumiin ja kehittämään osaamistaan koulutuksissa. Hän muistuttaa, että meillä on perustuote eli judo itsessään kunnossa, mutta sen hiominen ja kehittäminen seuratyössä on tosi tärkeää. Peruskurssinkin tulisi vastata sille asetettuihin odotuksiin:

”Meillä on nyt uusi, raikas ja dynaaminen järjestöilme. Haastan judoseuroja miettimään, vastaako toiminta sitä mielikuvaa, jota haluamme kertoa lajista kamppailu-urheiluna? Kannustan seuroja tekemään yhteistyötä ja ohjaamaan jäseniään eteenpäin judokan polulla. Tarvitsemme osaavia, kannustavia ohjaajia ja valmentajia, jotka ovat valmiita haastamaan ja kehittämään itseään jatkuvasti ja toisaalta valmiita jakamaan myös osaamistaan uusille ja energisille ihmisille.”

Kiitokset yhteistyöstä uutisen toteuttamisessa:

Juha Salonen, Mika Mukkula ja Mannea Isoranta sekä kuvista Sami Erjansalo